

PROP DE VOSALTRES

Pregària a la Mare de Déu

Benvolguts diocesans:

En el poble cristià el mes de maig ha estat especialment significatiu per dirigir-se a la Mare de Déu. Admirant la seva valentia en el sí de l'Anunciació, pregant amb ella, seguint els seus passos en el camí de la santedat.

En totes les èpoques de la història els cristians han trobat en la Mare de Jesús el destí dels seus escrits, en prosa o en vers, l'objecte de les seves consideracions teològiques o els cants i himnes més entranyables de les seves poblacions.

El papa Francesc va començar aquest mes de maig amb una brevíssima carta dirigida a tothom en la qual ens aconsellava la proximitat i la pregària amb i a Maria, la nostra Mare, resant el Rosari. Afegia dues pregàries i ens convidava a repetir-les diàriament després de l'experiència tràgica de la pandèmia que tot el món ha sofert en els últims mesos. En una oració deia:

«¡Oh, Mare de Déu!, torna a nosaltres els teus ulls misericordiosos en aquesta pandèmia de coronavirus, i consola als qui es troben confosos i ploren per la pèrdua dels seus éssers estimats, de vegades sepultats d'una manera que fereix l'ànima.»

«Infon confiança als qui viuen en el temor d'un futur incert i de les conseqüències.»

«Com a Canà, intercedeix davant el teu Diví Fill, demanant-li que consoli a les famílies dels malalts i de les víctimes i que obri els seus cors a l'esperança.»

«Protegeix als metges, als malalts, al personal sanitari, als voluntaris...»

A la segona pregària clamava: «A tu ens encomanem, Salut dels malalts, que al peu de la creu va ser associada al dolor de Jesús, mantenint ferma la teva fe.»

En el meu cas, a l'acabar el mes de maig, desitjo reiterar a tot el poble cristià la importància de la pregària en qualsevol circumstància, feliç o tràgica. Tots reconeixem les tres notes indispensables amb les quals es caracteritza la dimensió orant de tota persona: Fe en un Déu personal, viu; fe en la presència real de Déu; i, tercera, confian-

ça en què el Déu que ens ha parlat, i segueix revelant-se escoltarà la nostra pregària. Així ens ho diu el Mestre, qui, a petició dels deixebles, els va ensenyar el Parnostre. A més a més de les seves paraules va mostrar una actitud permanent d'oració, de silenciosos recessos, de conversa amb el Pare. I la perfecta deixeble dels seus ensenyaments i seguidora de les seves actituds va ser la seva Mare, que ens la va regalar per a què ens protegís, ens recordés la pregària i intercedís per nosaltres.

La presència de la Mare de Déu enmig del poble cristià ha estat potent i dolça al llarg de la història amb una infinitat d'advocacions que l'han situada en el cor de cadascú de nosaltres. No ens cansem de buscar la seva intercessió per a què les nostres peticions, les nostres alabances i els nostres agraïments arribin al Senyor. Han estat uns mesos molt complicats en els quals hem percebut el temor, el sofriment, el consol i l'esperança en molts rostres del nostre entorn. Acudiu sempre a la Mare de Déu. Ella atindrà les súplices i aplanarà el camí dels dubtes, de les incerteses i obrirà l'horitzó de la fraternitat.

Amb llàgrimes als ulls començàvem el mes amb l'evocació a la nostra patrona, la Mare de Déu de Montserrat en una catedral buida però amb els cors plens de devoció i de súplica. La vida continua. Que les nostres pregàries siguin constants cap als difunts, els malalts i les seves famílies; els cuidadors, les autoritats... «Sota la teva empara ens acollim, Santa Mare de Déu.»

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Viure i celebrar la Pasqua

L'arxiprestat de Seu Vella de Lleida ciutat tenia preparat per celebrar la Pasqua uns actes formatius-celebratius a la Parròquia de Sant Pere. A través d'ells es volia ressaltar la importància del temps pasqual en relació al temps de la Quaresma.

Es tractava de dedicar tres vespres a reflexionar, aprofundir i celebrar la Pasqua. El primer dia estava programada una xerrada al voltant de l'experiència i el procés de fe pasqual de Maria Magdalena. El segon dia, una celebració de la Pasqua a imatge de la Vigília Pasqual, i el tercer dia, una

taula de testimonis que parlarien dels signes del Crist ressuscitat en el moment actual, acabant amb una pregària comunitària.

La situació creada pel coronavirus ho va fer del tot impossible. És per això que l'equip de sacerdots i laics de l'arxiprestat van decidir fer un vídeo que recollís el que es volia fer presencialment, de manera amena i abreujada. Podeu visionar aquest treball a la web del Bisbat i el podeu compartir, perquè ens ajudi a tots plegats a viure, celebrar i entendre millor el què significa i implica la Pasqua.

CERCA DE VOSOTROS

Oración a María

Queridos diocesanos:

En el pueblo cristiano el mes de mayo ha sido especialmente significativo para dirigirse a la Virgen María. Admirando su valentía en el sí de la Anunciación, orando con ella, siguiendo sus pasos en el camino de la santidad. En todas las épocas de la historia los cristianos han encontrado en la Madre de Jesús el destino de sus escritos, en prosa o en verso, el objeto de sus consideraciones teológicas o los cantos e himnos más entrañables de sus poblaciones.

El papa Francisco empezó este mes de mayo con una brevísima carta dirigida a todos en la que nos aconsejaba la cercanía y la oración con y a María, nuestra Madre, en el rezo del Rosario. Añadía dos oraciones y nos invitaba a repetirlas diariamente tras la experiencia trágica de la pandemia que todo el mundo ha sufrido en los últimos meses. En una oración decía:

«¡Oh, Virgen María!, vuelve a nosotros tus ojos misericordiosos en esta pandemia de coronavirus, y consuela a los que se encuentran confundidos y lloran por la pérdida de sus seres queridos, a veces sepultados de un modo que hiere el alma.»

«Infunde confianza a quienes viven en el temor de un futuro incierto y de las consecuencias.»

«Como en Caná, intercede ante tu Divino Hijo, pidiéndole que consuele a las familias de los enfermos y de las víctimas y que abra sus corazones a la esperanza.»

«Protege a los médicos, a los enfermeros, al personal sanitario, a los voluntarios...»

En la segunda oración clamaba: «A ti nos recomendamos, Salud de los enfermos, que al pie de la cruz fuiste asociada al dolor de Jesús, manteniéndome firme tu fe.»

En mi caso, al terminar el mes de mayo, deseo reiterar a todo el pueblo cristiano la importancia de la oración en cualquier circunstancia, feliz o trágica. Todos reconocemos las tres notas indispensables con las que se caracteriza la dimensión orante de toda persona: Fe en un Dios personal, vivo; fe en la presencia real de Dios; y, tercera, confianza en que el Dios que nos ha hablado, y sigue revelándose, escuchará nuestra oración. Así nos lo dice el Maestro, quien, a petición de los discípulos, les enseñó el Padre Nuestro. Además de sus palabras mostró una actitud permanente de oración, de silenciosos retiros, de conversación con el Padre. Y la perfecta discípula de sus enseñanzas y seguidora de sus actitudes fue su Madre, que nos la regaló para que nos protegiera, nos recordara la oración e intercediera por nosotros.

La presencia de la Virgen María en medio del pueblo cristiano ha sido potente y dulce a lo largo de la historia con un sinfín de advocaciones que la han situada en el corazón de cada uno de nosotros. No nos cansemos de buscar su intercesión para que nuestras peticiones, nuestras alabanzas y nuestros agradecimientos lleguen al Señor. Han sido unos meses muy complicados en los que hemos percibido el temor, el sufrimiento, el consuelo y la esperanza en muchos rostros de nuestro entorno. Acudid siempre a la Virgen. Ella atenderá las súplicas y allanará el camino de las dudas, de las incertidumbres y abrirá el horizonte de la fraternidad.

Con lágrimas en los ojos empezábamos el mes con la evocación a nuestra patrona, la Virgen de Montserrat en una catedral vacía pero con los corazones llenos de devoción y de súplica. La vida continúa. Que nuestras oraciones sean constantes hacia los difuntos, los enfermos y sus familias; los cuidadores, las autoridades... «Bajo tu amparo nos acogemos, Santa Madre de Dios.»

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Creació del Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos

El Bisbe de Lleida va signar el passat 30 d'abril el decret que oficialitza la creació del Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos a Menors i Adults Vulnerables. Aquest servei es crea per atendre presumptes víctimes que hagin sofert abusos sexuals o de qualsevol altre tipus per part de membres de l'Església catòlica. El papa Francesc va signar, el dia 7 de maig de 2019, el Motu Propio *Vos estis lux mundi*, que obliga a totes les diòcesis, individualment o en grup, a crear una oficina d'atenció a les víctimes o un mecanisme que faci aquesta funció en el termini d'un any, fins al 31 de maig de 2020. En aquesta línia, el decret del bisbe Salvador estableix que el Servei Diocesà d'A-

tenció a les Víctimes d'Abusos a Menors i Adults Vulnerables estarà format per quatre professionals: un de l'àmbit de l'educació, un de l'àmbit sanitari, un del món del dret i un de l'àmbit de la psicologia. Els membres del servei

seran nomenats pel Bisbe de la Diòcesi i tindran la missió d'escoltar i acompanyar les persones que s'hi atansin declarant-se víctimes i explicant la dolorosa vivència. Una vegada que les presumptes víctimes hagin exposat el seu cas, els responsables d'aquest servei diocesà elevaran un informe al Bisbe, formulant la proposta de les accions oportunes a portar a terme.

Aquest servei treballarà de forma independent a l'estructura diocesana. El servei comptarà amb un telèfon (609 103 915) i un correu electrònic de contacte (atencionvictimasabusos@bisbatlleida.org) per tal de facilitar que les persones que es considerin víctimes puguin accedir-hi de manera directa i reservada.

Aitona treu sant Gaietà en processó per eliminar la pandèmia

Aitona va celebrar del 15 al 17 de maig la seva Festa Major en honor a sant Gaietà, i ho va fer d'una manera ben diferent a la dels altres anys. Per començar, la imatge del sant va sortir en processó després de molts anys, per pro-

tegir a la població de l'actual pandèmia. La darrera vegada ho va fer per eliminar una plaga als camps agrícoles, un dels principals motors econòmics d'aquesta localitat. La festa del divendres va començar amb una missa a porta tancada, seguida del repic de campanes. Mn. Pau Feçeta, des de davant de l'església, va beneir el poble i els camps per la intercessió de sant Gaietà i va donar pas a la processó pels diferents carrers d'aquesta localitat del Baix Segre. La imatge es va instal·lar a sobre d'una plataforma. A la part del davant hi havia les relíquies de santa Teresa Jornet, del beat Pare Palau i també del beat Josep Camí, tots tres nascuts a Aitona. Els veïns sortien als balcons a saludar al sant patró, molts d'ells emocionats. Durant el recorregut, la imatge va passar pel costat de la residència d'ancians i algunes germanes van sortir, amb les mesures de precaució, per poder fer una petita pregària.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Demaneu la gràcia de cultivar en nosaltres mateixos el desig de Crist, font d'aigua viva, l'únic que pot satisfer la set de vida d'amor que portem en el cor» (15 de març).

@Pontifex: «"Convertiu-vos", és a dir "canviu de vida" (Mt 4,17), perquè ha començat una nova forma de viure: s'ha acabat el temps de viure per a un mateix; ha començat el temps de viure amb Déu i per a Déu, amb els al-

tres i per als altres, amb amor i per amor» (17 de març).

@Pontifex: «La misericòrdia de Déu és el nostre alliberament i la nostra felicitat. Necessitem perdonar, perquè necessitem ser perdonats» (20 de març).

@Pontifex: «El Déu de la tendresa ens guarirà de les moltes ferides de la vida i de tantes coses lletges que hem fet. Tornar a Déu és tornar a l'abraçada del Pare» (21 de març).

El Museu de Lleida documentarà la pandèmia de la Covid-19

El Museu de Lleida, com a museu d'història, creu que documentar el moment històric tan excepcional que estem vivint és absolutament necessari i convenient, per tal d'explicar-ho ara i també a les futures generacions. Aquesta crisi sanitària que ha provocat la Covid-19 s'ha de tractar com la pandèmia que ens ha tocat viure. Del fet històric n'ha de quedar memòria per a les generacions futures. És per aquesta raó que des del Museu es demana la col·laboració de la ciutadania i es fa una crida a tothom que ho desitgi que faci arribar materials rellevants d'aquest confinament degut a la pandèmia. Una pandèmia que ha trasbalsat les nostres vides i ha provocat un enorme canvi, que modificarà la nostra manera de ser, de relacionar-nos, de moure'ns i de treballar.

La crida està dirigida a persones i entitats de la ciutat de Lleida i de l'àrea d'influència que l'envolta, i que és el territori que s'explica en el discurs de l'exposició permanent del Museu. Volem documentar tots els aspectes d'aquesta crisi: els esforços de tot el personal sanitari, la situació de víctimes i afectats, els efectes del confinament en la nostra societat, a nivell afectiu, econòmic, social, cultural, educatiu... a més de totes les iniciatives que han anat sorgint al llarg d'aquest confinament. Convidem a les ciutadanes i als ciutadans a compartir aquests documents amb nosaltres, per poder documentar aquest moment històric de la comunitat. Poden ser documents físics, vídeos, fotografies, textos, enregistraments sonors, creacions... en definitiva, els materials que ajudin a explicar aquesta experiència col·lectiva que estem vivint. Es podran enviar al correu electrònic del Museu (museu@museudelleida.cat), on també es podrà sol-

licitar més informació i es podran dur també directament al Museu (c/ Sant Crist, 1). Volem fer el relat d'aquests dos mesos de confinament, però també una memòria del que ha marcat les nostres vides, els nostres comportaments, les nostres pors, dolors, alegries...

La proposta comptarà amb la col·laboració de la Paeria de Lleida, el Museu d'Art Jaume Morera de Lleida i de l'Arxiu Històric de Lleida, que ja participa de la campanya de recollida de material sobre la pandèmia impulsada pels Arxius de Catalunya.

Un dels resultats serà una mostra temporal que, mitjançant un relat enllaçat a través d'una part dels documents, explicarà el confinament i què ha suposat per a la societat del nostre territori. L'exposició tindrà com a comissària la periodista Anna Sàez Mateu, i comptarà amb un equip divers d'especialistes de diferents disciplines, que aportaran el seu punt de vista. L'objectiu és poder inaugurar-la a finals d'aquest any 2020.

Castelldans celebra Sant Isidre des de les cases

La festivitat de Sant Isidre compta amb un gran arrelament al municipi de Castelldans. Cada any, el 15 de maig, els veïns han celebrat la festa del patró de la pagesia, amb la celebració de la missa al carrer, que porta el seu nom, la benedicció del terme i un berenar popular. Les circumstàncies actuals, derivades de la pandèmia de la Covid-19, han obligat a fer canvis, encara que no amb menys sentit. Mn. Lucas va oferir una pregària pels malalts i difunts d'aquesta malaltia i també va fer la tradicional benedic-

ció del terme, demanant al sant pagès abundància de fruits i protecció dels agricultors. La festivitat es va acabar amb la celebració de la missa a la parròquia a porta tancada.

Els veïns, tret d'uns pocs viants que van guardar les normes

de prevenció amb molta cura, es van unir al rector espiritualment des dels seus respectius domicilis, gaudint així d'aquesta festivitat, mantinguda a través dels anys pels veïns del carrer Sant Isidre i la resta de vilatans.

REFLEXIONS

Per donar al misteri pasqual la seva plenitud

Tots estem cridats a participar de la mort i de la resurrecció del Senyor que Ell va viure com a primícia de tots els germans. Aquesta és l'obra de la nostra redempció. Avui, entre nosaltres i arreu del món, les persones vivim, ens relacionem, prenem decisions. Aquestes poden ser d'amor, de justícia, de servei després i senzill, o bé poden ser d'egoisme i de violència. És la nostra manera, diària, amagada i viva de participar d'Aquell que es va donar fins a la mort i trobà així la vida, o de rebutjar la nostra comunitat amb Ell. Aquesta participació no és màgica ni automàtica. Per realitzar-la Déu ens envia el seu Esperit de Veritat i d'Amor. La seva obra és amagada, silenciosa, en el cor de cada persona, de cada grup, d'aquí i d'arreu. L'Esperit ens il·lumina i ens vivifica. Ell ens porta a entendre en el cor la veritat de l'amor i de la pau. És el que ens fa veure clar què és el que compta, quina és la veritat de la vida. En totes les circumstàncies de la nostra vida ens inclina a entendre que la Veritat de la vida és l'amor, la pau, el perdó, i no l'egoisme o la venjança. És la llum interior que ens fa dir: malgrat totes les injustícies i les barbaritats humanes, la Veritat és estimar, perdonar, buscar la justícia i el bé. A vegades l'acció de l'Esperit és un impuls suau a veure clar la necessitat de l'amor i el perdó, a vegades és un xoc fort i dolorós perquè no deixar-se portar pels propis interessos no és agradable ni fàcil. Aquesta il·luminació interior sobre la veritat de la vida pot tenir lloc en una decisió senzilla de les nostres relacions diàries però no és un fet anecdòtic; és un pas nou en l'àmbit de la vida nova. És l'obra de l'Esperit, que porta a plenitud en cada persona, en cada decisió, el misteri pasqual del Senyor en nosaltres.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.

2. ■ Dimarts [2Pe 3,12-15a.17-18 / Sl 89 / Mc 12,13-17]. Sant Marcel·lí i sant Pere, màrtirs romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, màrtirs.

3. ■ Dimecres [2Tm 1,1-3.6-12 / Sl 122 / Mc 12,18-27]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova.

4. □ Dijous [Gn 22,9-18 (o bé: He 10,4-10) / Sl 39 / Mt 26,36-42]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ Divendres [2Tm 3,10-17 / Sl 118 / Mc 12,35-37]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.; sant Sanç (Sancho), noi i mr. a Còrdova.

6. ■ Dissabte [2Tm 4,1-8 / Sl 70 / Mc 12,38-44]. Sant Feliu de Llobregat: beat Josep M. Peris i Polo (1889-1936), nat a Cincorres (bisbat de Tortosa), prev. i mr., rector del Seminari de Barce-

lona; sant Norbert (+1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratenc (Opraem, 1120); sant Marcel·lí Champagnat, prev. fund. Gns. maristes (FSM, 1817).

7. □ Diumenge vinent, Santíssima Trinitat, (lit. hores: de la Solemnitat) [Ex 34,4b-6.8-9 / Sl: Dn 52a-56 / 2C 13,11-13 / Jo 3,16-18]. Sant Robert, abat cistercenc; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

Diumenge de Pentecosta (A)

COMENTARI

Rebeu l'Esperit Sant

Celebrem avui un dels dies més importants de tot l'any: la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols: *Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.* Ara comença ja la predicació de l'evangeli, sempre amb la força de l'Esperit. El resultat és que *tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.* Hi ha persones de molts llocs diferents (el text ho subratlla) però tots entenen la Bona Nova de l'evangeli perquè és l'Esperit qui fa entendre el missatge de Jesús: ell és el veritable Mestre, el veritable predicador de la Veritat. La diversitat queda assumida en la unitat, gràcies a l'Esperit. A Babel, tothom parlava la mateixa llengua i no s'enteni; aquí tots parlen llengües diferents i s'entenen perquè estan units per l'Esperit. És el que dirà Pau: *Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol, són diversos els serveis, els miracles... però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres.* I encara dirà: *Hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos.* I és l'Esperit el que fa possible el perdó dels pecats: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats.* Tot a l'Església és obra de l'Esperit. El mateix Pau diu: *Ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor, si no és per un do de l'Esperit Sant.* Batejar, consagrar el pa i el vi, perdonar pecats: tot és obra de l'Esperit. Tot el bé que puguem fer és obra de l'Esperit. Nosaltres només som col·laboradors, però qui actua, qui dona fruit, qui fa eficaç l'acció de Déu en nosaltres és l'Esperit. I com només hi ha un Esperit hi ha d'haver unitat entre tots els creients, una unitat que ha de portar a l'amor. Si ens deixem guiar per l'Esperit tots els cristians, de la confessió que siguem, hem de viure en la unitat i en l'amor entre nosaltres i amb tots els homes.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, / Senyor, les vostres obres / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, / expiren i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, / reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegrí el Senyor contemplant / el que ha fet, que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplabo fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».